

*** ג'ג'ד' *** סימן קריאה למנחת שבת ושני וחמישי

ה' לא א וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל: ואז משה. ומליל: ית פתגמיא האלין עם כל ישראל; ב ויאמר אלהם בין מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה: ואמר להון. בר מאה ועשרין שנין אנא יומא דין. לית אנא יכול עוד למפק ולמיעל. ויי אמר לי: לא תעבר ית ירדנא הדין; ג יהוה אלהיך הוא | עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: יי אהד. הוא עבר קדמך. הוא ישיצי. ית עממיא האלין. מן קדמך ותירתנון. יהושע. הוא

עבר קדמך. כמא דמליל יי; *

ב בסת"י (שני) (חמישי כשהן מחוברות) ד ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם: ועביד יי להון. כמא דעבד. לסיחון ולעוג. מלכי אמורא ולארעהון. דשיצי יתהון; ה ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם: וימסרנון יי קדמיכון. ותעבדון להון. ככל תפקידתא. דפקידית יתכון; ו חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם פי | יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך: תקפו ועילמו. לא תדחלון ולא תתברון מן

קדמיהון. ארי יי אהד. מימריה מדבר קדמך. לא ישבקנד ולא ירחקנד; ס *

ג בסת"י ו' (שלישי) ז ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה אותם: וקרא משה ליהושע. ואמר ליה. לעיני כל ישראל תקף ועילם. ארי את. תיעול עם עמא הדין. לארעא. דקנים יי. לאבהתהון למתן להון. ואת תחסננה להון; ח ויהוה הוא | ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת: ויי. הוא מדבר קדמך. מימריה יהי בסעך. לא ישבקנד ולא ירחקנד. לא תדחל ולא תתבר; ט וכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל: וכתב משה ית אורייתא הדא. ויהבה. לכהניא בני לוי. דנטלין. ית ארון קימא דיי. ולכל סבי ישראל;

ד' בסת"י (רביעי) (ששי כשהן מחוברות) י ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע-שנים במעד שנת השמטה בחג הספות: ופקיד משה יתהון למימר. מסוף שבע שנים. בזמן (ס"א בזמן) שנת השמטה בחג המטליא; יא בבוא כל-ישראל לראות את-פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את-התורה הזאת נגד כל-ישראל באזניהם: במיתי כל ישראל. לאתחזא קדם יי אהך. באתרא דיתרעי. תקרי. ית אורייתא הדא. קדם כל ישראל ותשמעונו; יב הקהל את-העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את-יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את-כל-דברי התורה הזאת: בנוש ית עמא. גובריא ונשיא וטפלא. וגירך דבקרך. בדיל דישמעון ובדיל דיילפון. וידחלון ית יי אהכון. ויטרון למעבד. ית כל פתגמי אורייתא הדא; יג ובניהם אשר לא-ידעו ישמעו ולמדו ליראה את-יהוה אלהיכם כל-הימים אשר אתם חיים על-האדמה אשר אתם עברים את-הירדן שמה לרשתה: ובניהון דלא ידעו. ישמעון ויילפון. למדחל קדם יי אהכון. כל יומיא. דאתון

קניין על ארעא. דאתון. עברין ית ירדנא. לתמן למירתה; פ *

ה' בסת"י [ז] (חמישי) יד ויאמר יהוה אל-משה הן קרבו ימיך למות קרא את-יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד: ואמר יי למשה. הא קריבו יומך לממת. קרי ית יהושע. ואתעתדו. במשפן זמנא ואפקדניה. ואזל משה ויהושע. ואתעתדו במשפן זמנא; טו וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על-פתח האהל: ואתגלי יי. במשכנא בעמודא דעננא. וקם. עמודא דעננא על תרע משכנא; טז ויאמר יהוה אל-משה הנך שכב עם-אבתיך וקם העם הזה וזנה | אחרי | אלהי נכר-הארץ אשר הוא בא-שמה בקרבן ועזבני והפר את-בריתי אשר כרתי אתו: ואמר יי למשה. הא את שכיב עם אבהתך. ויקום עמא הדין. ויטעי בתר טעות עממי ארעא. דהוא עליל לתמן ביניהון. וישבקון דחלתי. וישנון ית קימי. דגזרית עמהון; יז וחרה אפי בו ביום-ההוא ועזבתים והסתרתני פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כן-אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה: ויתקף רוגזי בהון בעדנא ההוא. וארחיקנו. ואסליק שכינתי מנהון ויהון למבז. ויערען יתהון. בישן סגיאן ועקן. וימר בעדנא ההוא. הלא. מדלית שכינת אהי ביני. ערעני בישתא האלין; יח ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל-הרעה אשר עשה כי פנה אל-אלהים אחרים: ואנא. סלקא אסליק שכינתי מנהון בעדנא ההוא. על כל בשתא דעבדו. ארי אתפניאו. בתר טעות עממיא; יט ועתה כתבו לכם את-השירה הזאת ולמדה את-בני-ישראל שימה בפיהם למען תהיה-לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: וכען. כתובו לכון ית תושבחתא הדא. ואלפה לבני ישראל שונה בפומהון. בדיל דתהי קדמי. תושבחתא הדא. לסהיד בבני ישראל;

וַבַּסֵּת"י (ששי) (שביעי כשהן מחוברות) כ פִּי-אֲבִיָּאֲנוּ אֶל-הָאֲדָמָה | אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי
 לְאֲבֹתַי וְזֶבֶת חֶלֶב וְדָבֶשׁ וְאָכַל וְשָׁבַע וְדָשָׁן וּפְנֵה אֶל-אֱלֹהִים אַחֲרִים וְעַבְדּוּם
 וְנִאֲעוּנִי וְהִפֵּר אֶת-בְּרִיתִי: אָרִי אֵעִילָנוּ. לָאֲרַע דְּקִימִית לְאַבְהֵתְהוֹן. עַבְדָּא חֶלֶב וְדָבֶשׁ.
 וַיִּכְלוּ וַיִּשְׁבְּעוּ וַיִּתְפַּקְּחוּ. וַיִּתְפַּקְּחוּ. בְּתַר טַעוֹת עַמְמִיָּא וַיִּפְלְחוּ לְהוֹן. וַיִּרְגְּזוּן קַדְמִי: וַיִּשְׁנוּן יַת קִימִי:
 כֹּא וְהִיָּה כִּי-תִמְצָאֲנָן אֹתוֹ רַעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְעֲנִתָּהּ הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו
 לְעֵד כִּי לֹא תִשָּׁכַח מִפִּי זְרַעוּ כִּי יִדְעֵתִי אֶת-יִצְרוֹ אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם
 בְּטָרָם אֲבִיָּאֲנוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי: וַיְהִי אָרִי יִצְרָעַן יִתְהוֹן. בִּישָׁן סְגִיָּאֵן וְעַקוֹן.
 וְתַתִּיב. תוֹשְׁבַחְתָּא הָדָא קַדְמוּהִי לְסַהִיד. אָרִי. לֹא תִתְנַשֵּׂי מִפּוֹס בְּנִיהוֹן. אָרִי גְלִי קַדְמִי יִצְרָהוֹן. דְּאֲנוּן
 עַבְדִּין יוֹמָא דִּין. עַד לֹא אֵעִילָנוּ: לָאֲרַע דְּקִימִית; כֹּב וַיִּכְתַּב מֹשֶׁה אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת
 בַּיּוֹם הַהוּא וַיְלַמְּדָהּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּכְתַּב מֹשֶׁה. יַת תוֹשְׁבַחְתָּא הָדָא בִּיּוֹמָא הַהוּא.
 וְאַלְפָּה לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל; כֹּב וַיִּצְוּ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוֹן וַיֹּאמֶר חֲזֹק וְאַמֵּץ כִּי אַתָּה תָּבִיא
 אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאַנְכִי אֶהְיֶה עִמָּךְ: וּפְקִיד יַת
 יְהוֹשֻׁעַ בֶּר נּוֹן. וְאָמַר תְּקַף וְעִילָם. אָרִי אַתָּה. תַּעֲלֵל יַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לָאֲרַע דְּקִימִית לְהוֹן; וּמִימְרֵי יְהִי
 בְּסַעֲדָה;

וַבַּסֵּת"י כד וַיְהִי | כְּכַלּוֹת מֹשֶׁה לְכַתֵּב אֶת-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל-סֵפֶר עֵד
 תָּמִם: וְהוּא כַד שִׁיְצִי מֹשֶׁה. לְמַכְתַּב. יַת פְּתַגְמֵי אוֹרִיתָא הָדָא עַל סֵפְרָא. עַד דְּשַׁלְּמוּ;
 (שביעי) כה וַיִּצְוּ מֹשֶׁה אֶת-הַלְוִיִּם נְשֵׂאֵי אָרוֹן בְּרִית-יְהוָה לֵאמֹר: וּפְקִיד מֹשֶׁה יַת
 לְיוֹאֵי. נְטָלִי: אָרוֹן קִימָא דִּי לְמִימְרֵי; כו לָקַח אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשָׂמְתָם אֹתוֹ
 מִצֵּד אָרוֹן בְּרִית-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה-שָׁם בְּךָ לְעֵד: סבו. יַת סֵפְרָא דְאוֹרִיתָא
 הַדִּין. וְתִשׁוּן יַתִּיהָ. מִסְטֵר. אָרוֹן קִימָא דִּי אֶלְכוּן; וַיְהִי תַמָּן בְּךָ לְסַהִיד; כז כִּי אֲנֹכִי יִדְעֵתִי
 אֶת-מֶרְיָךְ וְאֶת-עֲרַפְךָ הַקָּשָׁה הֵן בְּעוֹדְנִי חִי עִמָּכֶם הַיּוֹם מִמְרִים הַיְיִתֶם
 עִם-יְהוָה וְאַף כִּי-אַחֲרֵי מוֹתִי: אָרִי אֲנָא יִדְעֵנָא יַת סְרַבְנוּתְךָ. וַיַּת קַדְלָךְ קִשְׂיָא. הָא עַד
 דְּאֲנָא קִיִּם עִמָּכוֹן יוֹמָא דִּין. מְסַרְבִּין הוּיתוֹן קַדָּם יִי: וְאַף בְּתַר דְּאָמוֹת;

(מפטיר) כח הִקְהִילוּ אֵלַי אֶת-כָּל-זִקְנֵי שְׁבֻטֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם וְאֲדַבְּרָה בְּאָזְנֵיהֶם
 אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֶעִידָה בָּם אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ: כְּנוֹשׁוּ לְוָתִי. יַת
 כָּל סְבִי שְׁבֻטֵיכוֹן וְסַרְכִיכוֹן. וְאַמְלִיל קַדְמִיהוֹן. יַת פְּתַגְמִיָּא הָאֲלִין. וְאַסְהִיד בְּהוֹן; יַת שְׁמִיָּא וַיַּת
 אֲרַעָא; כט כִּי יִדְעֵתִי אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי-הִשְׁחַתְתָּ תִשְׁחַתּוּן וְסַרְתָּם מִן-הַדָּרָךְ
 אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וְקִרְאתֶם אֶתְכֶם הֲרַעָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים כִּי-תַעֲשׂוּ
 אֶת-הֲרַע בְּעֵינַי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם: אָרִי יִדְעֵנָא. בְּתַר דְּאָמוֹת אָרִי
 חֲפָלָא תַחְפְּלוּן. וְתִסְטוּן מִן אוֹרְחָא. דְּפְקִידִית יִתְכוּן. וְתַעֲרַע יִתְכוּן בְּשִׁתָּא בְּסוּף יוֹמִיָּא. אָרִי תַעֲבִדוּן יַת
 דְּבִישׁ קַדָּם יִי: לָאֲרַגּוּא קַדְמוּהִי בְּעוֹבְדֵי יְדִיכוֹן; ל וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָל-קְהַל יִשְׂרָאֵל
 אֶת-דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תָּמִם: וּמְלִיל מֹשֶׁה. קַדָּם כָּל קְהֵלָא דְיִשְׂרָאֵל. יַת פְּתַגְמֵי